

Neexistujú pravidlá, vďaka ktorým vznikne dobré dielo. Myslím si, že aj keby človek dodrží všetky pomyselné pravidlá a nemá pre tvorbu cit, kvalitné dielo urobiť nedokáže. V tomto ma inšpiroval napríklad spoluautor Alexander Kascheev, ktorý hovoril, že pravidlá audio dokumentu úplne neovláda. Ich dielo bolo ale veľmi dobre spracované. Ide z neho ale niečo nepríjemné. Vyvolal vo mne nepríjemné pocity, ktoré mal vyvolať a to tie, ktoré človek zažíva pri nespavosti. Niektoré efekty sa mi ale nepáčili. Napríklad 18:24 zvuk asi posúvania platne(?) sa mi do celého konceptu nehodí.

Tikot bol pre mňa výnimočný hlavne príbehom. Páči sa mi ako autorka pracovala s časom. Príbeh nie je poskladaný chronologicky tak ako bol nakrútený. Výsledok je ale prehľadný a veľmi dobre sa mi počúval. Keby vytváram dokument s podobným príbehom lákalo by ma použiť takmer pri každom rozhovore hudbu. Autorka ale s hudbou šetrila. Toto prevedenie sa mi ale veľmi páči, hudba by dokumentu nepomohla. Niekedy som ale mala pocit, že ticho emócie len pridalo. Je až neskutočné ako dlho autorka dokument nahrávala. Pochopila som, že dokument nie je len o nahrávaní a spracovávaní ale aj o čase, ktorý človek venuje napríklad vzťahu s protagonistom.

Vypočuli sme si aj menej, nazvala by som to, abstraktných a silne emočných prác. Napríklad včelári. Nešlo o silné ľudské príbehy ale dokument bol aj tak veľmi zaujímavý. Autor nám predstavil tému, ktorej sám veľmi nerozumel. Aj vďaka tomu sa mu podarilo včelárov zrozumiteľne predsať. Nepojal to odborne ale skôr hľadal zaujímavé príbehy. Autor nemal presnú predstavu o výsledku. Niektoré strihy mi prišli veľmi tvrdé a niektoré výpovede príliš dlhé.

Mongolsko malo nádherné spracovanie. Veľmi sa mi páčil preklad a dabing, kedy počuť aj pôvodných ľudí. Veľmi pekne autor pracoval s ruchmi. Niekedy by som ich ale ubrala a skúsila by som ich pridávať tak, aby vyzneli trošku prirodzenejšie. Strihy boli niekedy dosť ostré.

Čerti, alebo Peklíčko ma inšpirovalo v tom ako autorka na seba vrstvila jednotlivé výpovede. Nemyslela som si, že komentár hneď za, priam až cez výpoveď tej istej osoby bude znieť tak dobre. Veľmi ma zaujala myšlienka kedy detský strach z čertov prepájala so svojim strachom z tmy. Zaujímavé pre mňa bolo, ako niečo čo je pre nás úplne bežné a normálne je pre niekoho zvláštne a doslova divné. Páčil sa mi dotaz o rodine. Je určite náročné a zároveň dôležité udržať dobrý vzťah aj do budúcnosti, keďže deti vyrastú a môžu mať na vec iný pohľad.

Berka bol príbeh, ktorý by bola veľká škoda nemať nejakou formou zachovaný. Páči sa mi ako autorka dokument obsahovo poskladala. Berka hovorí o smrti naozaj výnimočným spôsobom. Pri jeho slovách ma až mrazilo. Problém ľudí, ktorý mäso vidia ako len nejaký kus hmoty silno vnímam a riešim asi celý môj život. Aj preto bol pre mňa jeho názor a príbeh veľmi ťažký, ale zároveň obohacujúci. Obdivujem autorku, že niečo takéto dokázala zaznamenať a spracovať. Ja by som niečo podobné len veľmi ťažko zvládla. Myslím si, že dielo nesie viac dôležitých významov. Či už sa jedná o život ľudský alebo život zvieratá.